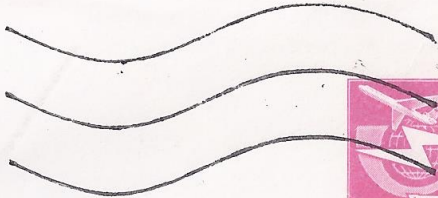

75

Куда Київ - 54
Вул. Чкалова 52 кв. 38

Кому В. А. Маняку

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
255530

м. Жаспів
Вул. Леніна 44 кв. 7
Гребеніженко К. Я.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

88172
29.04.88

© Министерство связи СССР, 1988
29.04.88. 88172. Цена 6 к. Художник В. Воронин

ПРОСЬБА ПОЗДРАВИТЕЛЬНЫЕ ИНОГОРОДНИЕ ПИСЬМА
ОТПРАВЛЯТЬ ЗАБЛАГОВРЕМЕННО

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

51

Шановний В. А. Маняк!

(1)

Мені було 18 років, коли настав той жахливий, трагічний 1933 рік. Рік штурганого голоду на Україні. В той час я була студенткою Індустріально-технологічного технікуму громадського харчування в м. Харкові, тодішній столиці України (до 1935 року перерві один із студентів розшифрував назву магазину „Торсин“ (Торговий синдикат), в якому за золото продавались промисовари. ось як він це зробив:

Т - (орган) оварицьки

О - стергайтесь

Р - абоче

Г - ибнут

С - талки

И - ссирейкаст

Н - ароду

② За це того студента (не пам'ятаю його прізвища) заарештовано і розстріляно. Пам'ятаю прізвище та ім'я сестрички — Мелоді Кінг, яка по закінченню технікуму в 1936/37 навчалась у нас вступила до Київського університету ім. Т. Г. Шевченка. Можливо, досі вона жила ще... Всі студенти її об'явили бодягами.

В той час була карткова система, у нас був свій магазин при технікумі для хліба тільки. Ми були прикріплені до столової № 11, яка знаходилась по той же самій вулиці, що і технікум (Старо-Московська вул.)

Так в цій столовій нас годували окремі собою: на сніданок — солянка; на обід — супи соловий; на вечерю —

також соя греша...

③

Нам прижиток був на до-
лодній горі - одного разу я побачи-
вши на кінцевій зупинці біля
свіра опухлого мужика. Він
лежав, не рухався, ще був живий.
Мовчки проходили повз нього
пішоходи. У коли я розказала
сестрі про цей випадок, то її
голова (відьмовна) майор-мен-
ксти сказав мені, що згодом мене
застрепуть. У відповідь дошу я
промовила: «Спримайте, але
положення від цього не зміниться»
На літній канікулах в 1933 році ми,
студенти, їздили на збір урожаю
до родичів не в селі Бури зби-
рати урожаю. Нам в ставній
нагоспній давалі рожку з тире-
вни, але в ній не було тиревни.

самі мушкетери з таврами... (4)
Хліб давали картопляний з просом,
Так нас харчували протягом 1-го
місяця. Другий місяць картоплю
ми проводили дома.

В той рік лопі дівоча поду
вали в Петівці Київської обл. у
своїї сестри Танзи. Вони годували
3-річну доньку кашкою з крохмаль-
ними галушками. Це їх врятувало.

В селах ще гірше було: їли
млинці з сиром, картопляною,
перемеленою її не брало...

Були випадки, що ослаблених
батьків їли сини а дочки... У, нав-
паки-ослаблених від голоду отримували
поїдані батьками...

Легше було тим селянам, що
мали корови, але таких було мало.

В 1932-1933 році був нещасливий (5)
вирожок. Але Сталін зі своєю
свитого, прибітниками, все зобов'язав
забрав з України, не залишив
чи селянам ні на прогосудар
ня, ні на наслідок...

Тоді зроблено штурмані. І пор-
твому Сталіну та його прибітни-
кам нема прощення від народу!
А Качановичу, хто і 95 років йому,
хай стане перед судом. Це він
викигував з України хліб і все
зобов'язав зверх класу, доведеного
до форми колюстника!

В народі ходила састівка:

„Ві спасибі Сталіну-тризину,
що оден нас у розину“.

Серед народу була чулка, що з України
брали податки і за Трудію за гасів

сталинистами...

6

Зараз мені 73. Я пенсіонерка, бр
ввій праці І ступеня, учасниця
В В В 1944-1945 рр. Пенсії мені
виплачують всього 55 крб. Маю
подвійні нагороди; 5 медалів і
один орден В В В І ступеня від
фастівського райвоенкомату

Була партизанкою-подпільни
цею в с. Демехівка Тетіївського
району Київської обл. в отряді
„Іскра“ при Шевченківському сел.
заводі, де я працювала учителем
німецької мови. А після війни
закінчила Педагогічний ін-т Горького
в м. Києві (інерак - англійська мова).
З повагою до Вас за Ваш великий
труд, так необхідний для українського
народу, багатого-спрадавнього народу...

Ч/І-89р.

През